

فعالیت‌های قومی زنان،

تلاش برای ارتقاء حقوق زنان یا حقوق مردان؟

دکتر فهیمه حسین زاده^۱

در دهه‌های اخیر در میان زنان ایرانی شاهد حرکت‌های چشمگیری برای کسب حقوق مدنی در عرصه‌های قضایی، اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی بوده‌ایم. تلاش برای برخورداری از حق حضانت فرزندان در هنگام جدایی از همسر، برخورداری از حق طلاق، تصویب قانون مربوط به مهریه و... از جمله تلاش‌هایی بوده‌اند که در عرصه قضایی صورت گرفته است. در عرصه اجتماعی، روند صعودی کمیت زنان در صحنه‌های آموزش عالی، فعالیت‌های تخصصی و مدیریت سازمانی نشانگر تمایل روزافزون این قشر به حضور همه جانبه و مؤثر در جامعه است. همچنین مشارکت چشمگیر زنان در انتخابات سیاسی و مدنی جامعه و طرح حضور کارآمد زنان در مدیریت سیاسی کلان کشور در صحنه‌های ملی و بین‌المللی همه و همه نشان از آن دارد که زنان ایرانی در به دست آوردن حقوق خود به‌عنوان یک انسان، حرکتی فراگیر را آغاز کرده‌اند.

جامعه‌شناسانی مانند آلن تورن معتقدند، تلاش زنان برای کسب حقوق خود به‌عنوان یک انسان اجتماعی حرکتی است که در چارچوب جنبش‌های اجتماعی قابل بررسی است. از دیدگاه وی در جنبش زنان، کنش جمعی زنان حرکتی است در راستای

۱ - دکترای جامعه‌شناسی